

Михайловыѣ войски, а Мичо намѣсто да иде въ Търново, заведохъ го въ Цариградъ наедно съ неговата челядь, и въ замѣна на Черноморскыѣ области, които той устъпи на Византійцыѣ, Императоръѣ жу даде земя при р. Скамандра близо до Троя (въ м. Азія), дѣто и прекара днитѣ си спокойно, и, въ удоволствието на семейныя животъ, като частень чело-вѣкъ, забрави честолюбивыѣ си планове. —

Слѣдъ Мича са възари боѣрина *Константинъ Тихъ* или *Тихо* (1265), който испърво бѣше управитель въ Видинъ (ст. Вилнаціумъ). Тамъ той много пжти запази българскыѣ предѣлы отъ Сръбскыя краль Милотина, съ когото послѣ са премири и еа ожени за *Драгуша*, дъщеря на единъ сръбскый велможа. Неговото остроуміе и отличното му юначество го възкачихъ на търновскыя престолъ. За да има миръ и дружба съ Византійцыѣ, Константинъ — Тихо прати да иска отъ И-ра една отъ дъщеритѣ му за жена, а първата, която имаше съ много дѣца, дава му я въ замѣна съ втората! Императоръѣ туй търсилъ, и склонилъ, на неговото предложіе, той му далъ за жена Ласкаревата дъщеря *Ирина*, родена отъ Елена, царъ-Асѣневата дъщеря. И ето какъ става тѣзи сватовщина.

По туй време бѣ са преставилъ И-ръ Ласкаръ въ Никея, и остави за наслѣдникъ малолѣтныя си сынъ Іоанна Ласкаря, когото Палеологъ зема подъ свое попечителство. Но като ималъ на ума си да похити Никейскыя престолъ, той тутакси дава Ирина на бълг. царъ, другыѣ ѣ двѣ сестры оженва за иностранны латинскы кнезове, а самага Іоанна, законныя наслѣдникъ, избожда му очитѣ и го праща въ заточеніе. Като разумѣва туй Ирина, вече задомена съ Тиха, накарва мъжа си да объеви бой на Императора за да отмъсти невинното тѣглимо на брата ѣ. Тѣй бълг. царъ не са забави да натъкми войската си,